

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 16 december 2004

in zaak C-516/03: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Milieu — Afvalbeheer — Afvalstortplaats te Campolungo (Ascoli Piceno) — Richtlijn 75/442/EG zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG — Artikelen 4 en 8)

(2005/C 45/17)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak C-516/03, betreffende een beroep wegens niet-nakoming krachtens artikel 226 EG, ingesteld op 9 december 2003, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Amorosi en M. Konstantinidis) tegen Italiaanse Republiek (gemachtigde: I. M. Braguglia, bijgestaan door M. Fiorilli), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, R. Schintgen en J. Klůčka (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl, griffier: R. Grass, op 16 december 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door niet de maatregelen te treffen die noodzakelijk zijn om te verzekeren dat de afvalstoffen die worden gestort op de afvalstortplaats te Campolungo, op het grondgebied van de gemeente Ascoli Piceno (Italië), nuttig worden toegepast of worden verwijderd zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en zonder dat procédés of methoden worden aangewend die nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben, en door niet de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de houder van de op deze stortplaats gestorte afvalstoffen deze afgeeft aan een particuliere of openbare ophaler of aan een onderneming die de handelingen verricht bedoeld in bijlage II A of II B bij richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991, of zelf zorg draagt voor de nuttige toepassing of de verwijdering, heeft de Italiaanse Republiek niet voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens de artikelen 4 en 8 van die richtlijn.
- 2) De Italiaanse Republiek wordt in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 59 van 06.03.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste kamer)

van 16 december 2004

in zaak C-520/03 (verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana om een prejudiciële beslissing): José Vicente Olaso Valero tegen Fondo de Garantía Salarial (Fogasa) ⁽¹⁾

(Sociale politiek — Bescherming van werknemers bij insolventie van werkgever — Richtlijn 80/987/EEG — Werksfeer — Begrip „aanspraken” — Begrip „bezoldiging” — Schadeloosstelling wegens onrechtmatig ontslag)

(2005/C 45/18)

(Procestaal: Spaans)

In zaak C-520/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Spanje), bij beslissing van 27 november 2003, ingekomen bij het Hof op 15 december 2003, in de procedure José Vicente Olaso Valero tegen Fondo de Garantía Salarial (Fogasa), heeft het Hof (Eerste kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, kamerpresident, K. Lenaerts, N. Colneric (rapporteur), K. Schiemann en E. Juhász, rechters, advocaat-generaal: A. Tizzano, griffier: R. Grass, op 16 december 2004 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het staat aan de nationale rechter om te bepalen of de term „bezoldiging” zoals die in het nationale recht is omschreven, de schadeloosstellingen wegens onrechtmatig ontslag omvat. Zo ja, dan vallen deze schadeloosstellingen onder richtlijn 80/987/EEG van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever, zoals deze luidde vóór richtlijn 2002/74/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 80/987.
- 2) Wanneer aanspraken op schadeloosstelling wegens onrechtmatig ontslag welke bij vonnis of administratieve beslissing zijn erkend, volgens de betrokken nationale regeling onder het begrip „bezoldiging” vallen, moeten identieke aanspraken die zijn vastgesteld in een schikkingsprocedure zoals die welke in casu aan de orde is, worden aangemerkt als aanspraken van werknemers die voortvloeien uit arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen en die het loon in de zin van richtlijn 80/987 betreffen. De nationale rechter moet een interne regeling die in strijd met het gelijkheidsbeginsel laatstbedoelde aanspraken van het begrip „bezoldiging” in de zin van die regeling uitsluit, buiten toepassing laten.

⁽¹⁾ PB C 59 van 06.03.2004.